

AMEE 2008 -raportti: Karolina Tuomisto

Osallistuin AMEE-konferenssiin ensimmäistä kertaa ja kokonaisuudessaan tapahtuma oli erittäin mielenkiintoinen. Erityisesti valinnanvapaus ja sessioiden monimuotoisuus oli mielenkiintoista ja innostavaa. Olen tänä vuonna työskennellyt Suomen Medisiinariliiton hallituksen ja FiMSIC:n kansainvälisenä lääketieteen opetuksen edustajana maailman lääketieteen opiskelijoiden järjestössä IFMSA:ssa ja kiinnostukseni on jo vuosia liittynyt kansainvälisen terveyden, kansainvälisen yhteistyön lääketieteen opetuksessa ja opiskelijan jaksamisen sekä ammatimaisuuden aloille. Konferenssin aikana osallistuin lähinnä näihin aiheisiin liittyviin tilaisuuksiin.

Tässä vähän ajatuksia, joita näissä eri tilaisuuksissa syntyi ja joilla on jotain relevanssia omaan tiedekuntaamme tai Suomeen:

Ammattimaisuus

Mielestäni oli erittäin mielenkiintoista, että asiaan otetaan ylipäänsä kantaa, koska joskus se on lääkäreiden kollegialisuuden nimissä vaikeata. Tärkeätä on esitysten ja omasta mielestäni tarttua epäammattimaisuuteen jo opiskeluvaiheessa. Miten sitten analysoidaan harrastaako opiskelija lievempää tai tulevaisuudessa vakavampaa epäammattimaista toimintaa? Jäykkien poissaolokäytäntöjen aiheuttamat ehkä lievemmat epäammattimaisuudet ovat suhteellisen yleisiä ilmiöitä etenkin lääketieteellisissä tiedekunnissa, missä läsnäolopakko suurimmassa osassa opetuksista on lähes yleismaailmallista. Vakavammaksi epäammattimaiseksi käytökseksi luettiin mm. enemmän raportoinnin väärentäminen, potilaiden tutkimatta jättäminen tai huono käytös potilaita tai kollegoita kohtaan. Mielenkiintoista keskustelua syntyi erityisesti siitä, miten asioihin voidaan puuttua, toisaalta juridiselta ja opiskelijan oikeuksien kannalta, lääkäreiden kollegiaalisuuden ja toisaalta tulevan potilasturvallisuuden kannalta. Monet kommentoivat sitä, kuinka vaikeata tällaisen asian lähestyminen loppujen lopuksi on.

E-learning

Tässä sessiossa oli yksi erittäin mielenkiintoinen esitys Bristolin yliopistosta. Esitys käsitteli internetin ja e-resurssien käyttämistä vaikeasti lähestyttävien kansainvälisen terveyden kysymyksien opettamisessa. Kun kansainvälisen terveyden opetusta vaivaa asiantuntijapula ja resurssien puute meillä täällä Suomessa, tämänkaltaisen internetympäristön käyttäminen opetuksen järjestämiseen olisi todella mielenkiintoinen ajatus. Kansainvälisen terveyden opetukseen liittyy voimakkaasti erilaisten ongelmien ja monitekijäisten tapausten käsittely pienryhmissä, ja tästäkin syystä vähäisiäkin resursseja on paha laittaa siihen. Internetympäristössä voi kansainvälisessä ryhmässä käsitellä erilaisia tapauksia tai työskennellä projektissa online – joko todellisessa tai rakennetussa ympäristössä. Korvan taakse kansainvälisen terveyden opetuksen lisäämistä suunniteltaessa!

Lääketieteen opetusmateriaalin ja käytäntöjen jakaminen maailmassa

Kehitysyhteistyötä voi harrastaa myös minimalistisesti ja vähin resurssein. Tässä symposiumissa oli arvovaltaisia asiantuntijoita mm. WHO:sta ja edustajia köyhempien maiden lääkäriskouluista, ja ajatuksia syntyi erityisesti opetusmateriaalin ja opetuskäytäntöjen jakamisesta internetin avustuksella eri maiden välillä. Jälleen kerran jotain ajateltavaa meille, etenkin kun meillä on muutenkin internet-resursseja paljon käytössä.

Community-based education workshop

Osallistuin Saudi-Arabian yliopiston sudanilaisen edustajan pitämään työpajaan, jossa keskustelun aiheena oli opiskelijoiden opettaminen yhteisöissä sairaalan sijaan. Anti ei ollut suurenmoinen, kun

olen ennenkin osallistunut erilaisiin community-based education – työpajoihin ja projekteihin Euroopan ulkopuolella, mutta kommentoin asiaa, kun meillä on yritetty nyt parantaa etenkin tk-opetusta. Community-base educationin ajatuksena on opiskelijoiden sijoittaminen yhteisöön ja yhteisöön osallistumalla ja sekä siinä työskentelemällä opiskelijat ymmärtävät paremmin yhteisöjen tarpeen ja näkevät enemmän perusterveydenhuollon tapauksia hurjien sairaalatapausten sijaan (tai lisäksi).

Tutkijalinjan esittelyn posterisessio

Sessiossa esiteltiin oman posterimme lisäksi erilaisia ideoita tutkimuksen tekemisen ja tieteellisen kirjoittamisen ja lukemisen opettamisesta lääkärikoulussa. Omasta posteristamme syntyi eniten keskustelua ja kysymyksiä, mikä lämmitti mieltä aika lailla! Lisäksi keskustelu session perään oli erittäin mielenkiintoista ja yritimme selvittää osallistujien mielipidettä siitä, pitäisikö jonkinlaisen tutkimusprojektin tekeminen olla pakollista lääketieteen opetuksessa. Aika kaksijakoinen asia, mutta kuitenkin kaikki olivat sitä mieltä, että jossain määrin tutkimusta pitäisi opettaa lääkärikoulussa.

Osallistuin myös muutamaaan muuhun sessioon, mutta niiden annista ei tälle raportille ehkä ole hyötyä. Oli kivaa nähdä, kuinka opiskelijoiden mielipidettä arvostetaan ympäri maailmaa ja opiskelijatkin tekevät tutkimusta lääketieteen opetuksen alalla. Moniammatillinen yhteistyö lääketieteen opetuksen kehittämisessä on mielestäni erittäin tärkeää ja konferenssi vain vahvisti tätä ajatusta.